पुनर्दष्टिं बाष्पप्रकर्कलुषामर्पितवती

मिय क्रिरे यत्तत्सिविषिमव शल्यं दक्ति मां ॥ १३६॥

सानुमती । अम्हहे । इदिसी सकडतपर्दा । इमस्स संदावेण अहं रमामि ।

विदूषकः । भो । ऋत्यि मे तको । केणवि तत्तहोदी आआ सचारिणा णीदित्ति ।

राजा । कः पतिदेवतामन्यः परिमार्ष्टमुत्सक्ते । मेनका किल सच्चास्ते जन्मप्रतिष्ठेति श्रुतवानस्मि । तत्सक्चारिणीभिः सखी ते क्तेति मे क्द्यमाशङ्कते ।

सानुमती । संमोक्षेक्बु विम्क्ग्रिणिङ्जो । ण परिबोक्षो । विद्रषकः । तर् एव्वं । ग्रित्यक्बु समाग्रमो कालेण तत्तक्षे

राजा। कथामव।

विदूषकः । णक्बु मादापिद्रा भत्तुविद्योग्रद्धक्वदं दुहिद्रं दे किबद्वं पारेन्ति ।

राजा । वयस्य ।

स्वव्रो नु माया नु मतिभ्रमो नु क्रिष्टं नु तावत्पलमेव पुण्यं । श्रमंनिवृत्त्ये तद्तीतमेते

मनोर्थानामतरप्रपाताः ॥ १३७ ॥

विदूषकः । मा एव्वं । णां ग्रङ्गलीग्रग्नं एव्व णिद्सणां । ग्र वस्संभाविणो ग्रचिलणिङ्जो समाग्रमो होदित्ति ।

राजा । अंगुलीयकं विलोक्य । अये । इदं तावद्मुलभस्थानअंशि शो

